

Maade, som nu forlanges af Skovfogder, og han er tilmed en meget paalidelig og accurat Mand, der ogsaa, foruden de Arbeider, han ellers udfører, fungerer som et Slags technisk Assistent for den ledende Ingenieur, der naturligvis kun forholdsvis sjelden selv kan være tilstede. Jeg vilde derfor ønske, at Udvalget idetmindste vilde frasælge Indstillingen om disse 200 Rbd.; men skulde dette ikke skee iasten, saa maa jeg ligeledes til Sagens 3die Behandling meddele Udvalget Kundskab om alle de Momenter, som Domainedirecteuren ogsaa i denne Retning med stor Udsørlighed har meddeelt mig, men som jeg er bange for det vilde blive for vidtløftigt iasten at oplæse. Med Hensyn til Jægerspris, som Udvalget har omhandlet under Nr. 11, troer jeg, at Udvalgets Bemærkninger kunne give Anledning til den Misforstaaelse, at der her var Spørgsmaal om at dække Forpagteren for hele det Tab, han har lidt ved det paagjældende Uheld; det er imidlertid ikke Tilfældet. Hele hans Tab kan ved en meget moderat Taxation ansættes til over 3000 Rbd., og det Beløb, der er Spørgsmaal om, udgjør altsaa ikke engang en Fjerdedeel deraf. Domainedirecteuren har herom bemærket, at ligesom det er overeensstemmende med hvad tidligere har fundet Sted, saa vilde ogsaa efter hans Formening de fleste billigtænkende private Godseiere, der vare istand til paa den Maade at komme en Forpagter tilhjælp, ved at bære en Deel af Tabet, gjøre det. Det er denne Mands Formening om dette Punct, en Mand, paa hvis Mening jeg troer ogsaa. Finantsudvalget lægger nogen Vægt, da han er noksom bekjendt for ingenlunde at være tilbøielig til altfor stor Billighed i Bedømmelsen af saadanne Forhold. Da der tillige gives Exempler paa saadanne Eftergivelser i Fortiden, og da det ikke let kan drage tilfølge, fordi der saagodtsom ingen flere Forpagtere ere tilbage paa Statens Eiendomme, og der efterhaanden slet ingen vil blive, naar Eiendommene afhændes, skulde jeg dog henstille, om man ikke maatte finde sig foranlediget til i dette Tilfælde at gjøre, hvad der fra Domainedirecteurens Side er betegnet som billigt. Jeg maa dertil ogsaa bemærke, at den paagjældende Mand med ikke ringe Offer for

sig selv har bragt den Eiendom, han har i Forpagtning, i en overordentlig god og hidtil ukjendt Culturstand, saa at der ogsaa fra den Side taler en Deel for at vise en saadan Billighed imod ham.

Med Hensyn til Arresjødal under Frederiks værks Gods, da vil der blive gjort et Forsøg paa at sælge den, men, som jeg ogsaa har hørt den Gre at meddele Finantsudvalget, Domainedirecteuren kan ikke tilraade at sælge nogen af Skovene i Forbindelse dermed; han har derom bemærket, at der er ingen Skov, som mindre egner sig til at gaae over i private Hænder, da den er opvokset med forholdsvis store Omkostninger og med megen Vanskelighed, og staaer paa en Egn, hvor man meget er udsat for Blæst, hvor der er Flyvesand i Nærheden, og hvor Jordbunden er daarlig. En Skov, der er kommen tilstede under saadanne Omstændigheder, fordrer en omhyggelig Pleie, og dersom man overhovedet lægger Vægt paa, at Staten skal bevare Skovene, hvorom der jo er deelte Meninger paa Rigsdagen, saa er der her et Tilfælde, hvor man skal betænke sig paa at sælge. Domainedirecteuren vil derfor ikke foreslaae det, og ifølge den Lovbemyndigelse, som allerede findes til Arresjødals Afhændelse, er man heller ikke berettiget dertil; man maatte altsaa have en ny Lov derom, men en saadan vil ikke, idetmindste ikke for det Første, blive tilraadet fra Regeringens Side. Med Hensyn til Fredensborg, da vilde der jo ikke kunne følge noget med af den tilstødende Have og Skov, uden at der skulde skee en Forandring i den engang vedtagne Lov angaaende Landsskabsgartnertet. Domainebestyrelsen vedbliver sin Formening om, at dette Slot ikke kan ventes solgt undtagen til Redbrydelse, og det vilde efter Regeringens Formening være utilraadeligt at stride dertil for den forholdsvis saa lidet betydelige Udgifts Skyld til Slottets Vedligeholdelse for Diebliffet, som den, hvorom der er Spørgsmaal. Hvad angaaer Bygningerne paa Hirschholm, da har Udvalget selv yttret sig tvivlende om, hvorvidt disse Bygninger ikke maatte vise sig atter at blive nødvendige til Cavalleriets Brug. Jeg troer, at der er saa meget større Grund til at afvente, hvor-